

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

*Trg sv. Petra
Srijeda, 27. studenoga 2024.*

[Multimedia]

CIKLUS KATEHEZÂ: DUH I ZARUČNICA. DUH SVETI VODI BOŽJI NAROD USUSRET ISUSU, NAŠOJ NADI

15. Darovi Duha Svetoga. Radost

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nakon što sam govorio o posvećujućoj milosti i karizmama, danas bih se htio zadržati na trećoj stvarnosti povezanoj s djelovanjem Duha Svetoga, a to su „plodovi Duha“. Što je to plod Duha? Sveti Pavao nudi njihov popis u Poslanici Galaćanima. On piše: „Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost“ (5, 22-23a). Devet plodova Duha. Ali što je to uopće „plod Duha“?

Za razliku od karizmi koje Duh daje kome hoće i kad hoće za dobro Crkve, *plodovi Duha* – ponavljam: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost – rezultat su suradnje između milosti i naše slobode. Ti plodovi uvijek izražavaju kreativnost osobe u kojoj je „vjera ljubaviju djelotvorna“ (Gal 5, 6), ponekad na iznenađujući i radostan način. Ne može

svatko u Crkvi biti apostol, prorok, evanđelist, ali svi, bez iznimke, mogu i moraju biti milosrdni, strpljivi, ponizni, mirotvorci i tako dalje. Svi moramo biti milosrdni, svi moramo biti strpljivi, moramo biti ponizni, tvorci mira a ne tvorci rata.

Među plodovima Duha koje je naveo Apostol, želim istaknuti jedan, podsjećajući na uvodne riječi iz apostolske pobudnice *Evangelii gaudium*: „Radost evanđelja ispunja srca i čitav život svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od grijeha, žalosti, duhovne praznine i usamljenosti. S Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa“ (br. 1). Ponekad će biti tužnih trenutaka, ali uvijek je tu mir. S Isusom imamo radost i mir.

Toj radosti, plodu Duha, zajedničko je sa svim drugim ljudskim radostima to što daje određeni osjećaj punine i zadovoljstva, zbog čega želimo da traje zauvijek. Iz iskustva, međutim, znamo da tome nije tako, jer sve ovdje na zemlji brzo prolazi. Sve brzo prolazi. Razmislimo zajedno: mladost brzo prolazi, zdravlje, snaga, blagostanje, prijateljstva, ljubavi... Traju sto godina? Ali ne dulje. Uostalom, pa i kad te stvari ne bi brzo prolazile, nakon nekog vremena one više nisu dovoljne, ili čak postaju dosadne, jer, kao što reče sveti Augustin obraćajući se Bogu: „Za sebe si nas stvorio, Bože, i nemirno je srce naše dok se ne smiri u Tebi“. [1] Postoji taj nemir srca koji nas tjera da tražimo ljepotu, mir, ljubav, radost.

Evandeoska radost, za razliku od svih drugih radosti, može se obnavljati svaki dan i postati zarazna. „Samo zahvaljujući tom susretu – ili obnovljenom susretu – s Božjom ljubavlju, koja se pretvara u radosno prijateljstvo, bivamo izbavljeni iz svoje skučenosti i autoreferencijalnosti. [...] Ondje se krije izvor i nadahnuće svega našeg evangelizacijskog djelovanja. Jer ako je netko prihvatio tu ljubav koja mu ponovno daje smisao života kako može obuzdati želju da je podijeli s drugima?“ (*Evangelii gaudium*, 8). To je dvojaka značajka radosti koja je plod Duha: ne samo da nije podložna, kao i sve drugo, zubu vremena, već se množi kad se dijeli s drugima! Pravu se radost dijeli s drugima i ona „djeluje zarazno“.

Prije pet stoljeća ovdje u Rimu živio je jedan svetac, zvao se Filip Neri. Ostao je zabilježen u povijesti kao svetac radosti. Siromašnoj i napuštenoj djeci svoga Oratorija ovako je govorio: „Dječice, budite veseli. Ne želim vidjeti sumnje, žalosti i potištenosti. Meni je dosta da ne griješite“. Govorio je također: „Budite dobri, ako možete!“. Manje je, međutim, poznat izvor iz kojeg je crpio svoju radost. Sveti Filip Neri imao je takvu ljubav prema Bogu da se ponekad činilo da će mu srce pući u grudima. Njegova je radost bila, u punom smislu riječi, plod Duha. Svetac je sudjelovao u Jubileju 1575., koji je obogatio običajem, koji se kasnije i održao, pohoda sedam crkava. On je u svoje vrijeme bio pravi vjerovjesnik kroz radost. I imao je tu Isusovu crtu: uvijek je praštao, sve je praštao. Možda neki od nas misle: „Ali ja sam počinio taj i taj grijeh, i on mi neće biti oprašten...“. Slušajte ovo pažljivo: Bog sve oprašta, Bog uvijek oprašta. I to ulijeva radost: Bog nam oprašta. Svećenicima i ispovjednicima uvijek govorim: sve opraštajte, ne tražite previše, nego sve opraštajte, sve i uvijek.

Izraz „evanđelje“ znači radosna vijest. Stoga ga se ne može prenositi tužna i smrknuta lica, nego s radošću onih koji su pronašli skriveno blago i dragocjeni biser. Sjetimo se poticaja koji je sveti Pavao uputio vjernicima Crkve u Filipima, a sada upućuje i nama: „Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! Blagost vaša neka je znana svim ljudima!“ (*Fil* 4, 4-5).

Draga braćo i sestre, budite radosni s onom Isusovom radošću u srcu. Hvala.

[1] Sv. Augustin, *Ispovijesti*, I,1.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Sljedeće nedjelje započinje došašće, priprema za svetkovinu Kristova Rođenja. Potičem sve vas da živite to „jako vrijeme“ uz budnu molitvu i žarku nadu.

Sljedeći tjedan, s došašćem, početak će se objavljivati i prijevod na kineski sažetka kateheze na audijenciji.

I ne zaboravimo napaćeni ukrajinski narod. Tako silno pati. A vi djeco, mladi, mislite na ukrajinsku djecu i mlade koji pate u ovo vrijeme, bez grijanja, s vrlo oštrom, vrlo jakom zimom. Molite za ukrajinsku djecu i mlade. Hoćete li? Hoćete li moliti? Svi vi. Ne zaboravite. Molimo također za mir u Svetoj zemlji; Nazaret, Palestina, Izrael... Neka bude mir, neka bude mir! Ljudi jako pate. Molimo svi zajedno za mir!

Svima upućujem moj blagoslov!
